

- 53 JAN VAN RUUSBROEC, *Dat boecksken der verclaringhe*; andere teksten. Zelem, Sint-Jansberg, einde 14de - begin 15de eeuw. Perkament, 3 + 132 (fol. 1, 2, 131 en 132 zijn oude perkamenten schutbladen) + 3 bladen, 120 × 88 mm. Vier gedeelten (fol. 3-74, 75-96, 97-122, 123-130). Vierde gedeelte, waarin bovengenoemde tekst voorkomt (fol. 123-130): bladspiegel 75 × 53 mm (fol. 123^v echter 100 × 65 mm), één kolom, 15 regels, twee handen (littera cursiva en littera textualis). Oorspronkelijke bruin kalfsleren band op houten borden, rug vernieuwd (na 1954), voor- en achterbord met driedubbele filets versierd, sporen van een riemsluiting, vier ribben.

Leuven-Heverlee, Abdij van Park, hs. 17

Dit handschrift bevat: 1. *Dit es een schouwing der passien ons heren die sunte bernart enen sijnre discipule screef* (fol. 3^r - 30^v°), een vertaling van *De meditatione passionis Christi per septem diei horas libellus*, dat hier aan Bernardus, maar gewoonlijk aan Beda wordt toegeschreven; 2. een bewerking van het *Evangelium Nicodemi* (fol. 31^r - 74^r°); 3. *Die spiegel des sondaers* (fol. 75^r - 96^v°), een vertaling van het *Speculum peccatoris* van pseudo-Augustinus; 4. *Dat boecksken der verclaringhe* van Ruusbroec (fol. 97^r - 122^v°); 5. het *Testimonium* over Geert Grote door diens vriend Willem van Salvarville (fol. 123^v°) en 6. *Dit sijn vijf poynten die meester gherijt die grote inden ghemenen volke heuet ghepredict die inder waerheit staen* (fol. 124^r - 130^r°), een redactie in de landstaal van *Quinque puncta* van Geert Grote. Het handschrift vertoont vijf eigendomsmerken, waarvan twee gedeeltelijk zijn uitgeschrapt of uitgewist, waaruit blijkt dat het aan het kartuizerklooster Sint-Jansberg te Zelem bij Diest heeft toebehoord: *Pertinet cartusiensibus prope dyst* (fol. 2^v°), *Dit [boec hoert] der carthuser tot zelem in sunte Jans huys bi [dyest]* (fol. 30^v°), *[Dit boec hoert der] carthuser tot zelem in sunte Jans huys* (fol. 74^r°), *Pertinet ad carthusienses prope dyest* (fol. 97^r°) en *Dit boec heet samuel et pertinet ad cartusienses prope diest* (fol. 122^v°). Blijkens aantekeningen op de schutbladen werd het handschrift op 3 april 1719 door een zekere Franciscus, wonende te Diest, aan zijn neef Johannes verkocht. Hoe en wanneer het in het bezit van de abdij van Park is gekomen, is niet bekend. In 1940 werd het voor het eerst in de literatuur vermeld.

[J.D.]

W. de Vreese, *Geert Grote. De simonia ad beguttas*, 's-Gravenhage, 1940, p. 42.

J.G.J. Tiecke, *De werken van Geert Grote*, Proefschrift Nijmegen, Utrecht-Nijmegen, 1941, p. 156. [J. Deschamps], *Tentoonstelling van Middelnederlandse handschriften. Catalogus*, Hasselt, 1954, p. 64, nr. 99. J. Cumps, *De Middelnederlandse prozavertalingen van het Evangelium Nicodemi*, Leuven, [1963], p. 36-41 (licentiaatsverhandeling in machineschrift). G. De Baere, *Dat boecksken der verclaringhe van Jan van Ruusbroec*.

Tekstuitgave, Leuven, 1968, p. 74-83, 140-161 (licentiaatsverhandeling in machineschrift).
Id., *Dat boecksken der verclaringhe van Jan van Ruusbroec. Tekstuitgave als steekproef*,
OGE, 43, 1969, p. 97-170. Ruusbroec, *Opera omnia*, ed. RG, I, p. 91, 92, 98, 107-159
(oneven pagina's).